C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1a-650/20 Judecătoria Edineț, sediul Central

Judecător Natalia Bobu

D E C I Z I E
În numele Legii

05 mai 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată, judecător Ion Talpa
Judecătorii Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari
Grefier Mihail Zabureanîi
Cu participarea:
Procurorului Valentina Gavdiuc
Avocatului Lilian Maliga

a judecat în ordine de apel, în ședință publică, apelul procurorului în Procuratura raionului Edineț, Vitalie Lungu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 13 octombrie 2020, pe cauza penală de învinuire a lui:

Cojocaru Vitalie, născut la *****, originar al s. *****, r-l *****, domiciliat în mun. *****, str. B. *****, studii medii incomplete, nesupus militar, în concubinaj, un copil minor la întreținere, neangajat în cîmpul muncii, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, nu deține grad de dizabilitate, fără antecedente penale, moldovean, cetățean al Republicii Moldova;-

Rusu Ruslan ***,** născut la *****, originar și locuitor al s. *****, r-l ***** studii medii incomplete, nesupus militar, căsătorit, doi copii minori la întreținere, neangajat în cîmpul muncii, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, nu deține grad de dizabilitate, cu antecedente penale stinse, moldovean, cetățean al Republicii Moldova;

învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit.b) Cod penal,

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:
Instanța de fond: 17 decembrie 2019-13 octombrie 2020;
Instanța de apel: 19 noiembrie 2020-13 decembrie 2024 (procedura judecătorului Gheorghe Scutelnic-demisie); -13 decembrie 2024-05 mai 2026.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 13 octombrie 2020, s-a achitat Cojocaru Vitalie *****, învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii.

S-a achitat Rusu Ruslan Ion, învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.189 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt,* a constatat că ***conform rechizitoriului Cojocaru Vitalie ***** este învinuit pentru faptul că***, la 18.06.2018, urmărind scopul obținerii bunurilor proprietarului prin șantaj, prin comun acord împreună cu cet. Rusu Ruslan*****, aflîndu-se în s. Blești, r-l Edineț, în apropierea gospodăriei cet. Zagorcea Anatolii sub un pretext inventat precum că sunt persoane care se bucură de o autoritate criminală, l-au amenințat cu o răfuială fizică atît pe Zagorcea Anatolii, cît și pe membrii familiei acestuia și au solicitat transmiterea unei sume de bani și anume 1000 Euro pentru aplanarea unui conflict ce a avut loc la 17.06.2018 între Cojocaru Vitalie și Zagorcea Anatolie.

Acțiunile lui Cojocaru Vitalie au fost calificate de procuror în baza art. 189 alin. (2) lit. b) Cod Penal RM - șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, posesorului sau deținătorului ori dreptul asupra acestora sau de a săvîrși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințînd cu violența persoana, rudele sau apropiații acestuia, cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele, cu deteriorarea sau distrugerea bunurilor proprietarului posesorului, deținătorului ori cu răpirea proprietarului posesorului, deținătorului a rudelor sau a apropiaților acestora, săvîrșit de două sau mai multe persoane.

Ulterior, în ședința de judecată din 07.10.2020, procurorul Vitalie Lungu a înaintat ordonanța de modificare a învinuirii lui Cojocaru Vitalie, invocînd că în

cadrul judecării cauzei în urma probelor examinate s-a stabilit că învinuirea urmează a fi modificată în vederea concretizării ei, din motivul că din omisiune nu a fost indicat concret timpul comiterii faptei, sau după caz este necesar de constat anumite circumstanțe, astfel încît învinuirea să indice următorul conținut: *În perioada de timp de la 18.06.2018 pînă la 29.06.2020, Cojocaru Vitalie urmărind scopul de cupiditate şi obţinerii bunurilor proprietarului prin şantaj, împreună şi de comun acord cu Rusu Ruslan sub un pretext inventat, precum că sunt persoane care se bucură de o autoritate criminală, l-au contactat mai multe ori şi în diferite circumstanţe pe cet. Zagorcea Anatol, unde l-au ameninţat cu răfuiala fizică atît pe acesta, cît şi membrii familiei acestuia şi au solicitat transmiterea unei sume de bani şi anume 1000 Euro (echivalent la 19441,80 lei), fără careva temei legal, chipurile pentru aplanarea unui conflict ce a avut loc la 17.06.2018 între Cojocaru Vitalie şi Zagorcea Anatoli.*

Conform rechizitoriului, Rusu Ruslan Ion este învinuit pentru faptul că, la 18.06.2018, urmărind scopul obținerii bunurilor proprietarului prin șantaj, prin comun acord împreună cu cet. Cojocaru Vitalie, aflîndu-se în s. Blești, r-l Edineț, în apropierea gospodăriei cet. Zagorcea Anatolii sub un pretext inventat precum că sunt persoane care se bucură de o autoritate criminală, l-au amenințat cu o răfuială fizică atât pe Zagorcea Anatolii, cît și pe membrii familiei acestuia și au solicitat transmiterea unei sume de bani și anume 1000 Euro pentru aplanarea unui conflict ce a avut loc la 17.06.2018 între Cojocaru Vitalie și Zagorcea Anatolie.

Acțiunile lui Rusu Ruslan au fost calificate de procuror în baza art. 189 alin. (2) lit. b) Cod Penal RM - șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, posesorului sau deținătorului ori dreptul asupra acestora sau de a săvîrși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințînd cu violența persoana, rudele sau apropriații acestuia, cu răspîndirea unor știri defăimătoare despre ele, cu deteriorarea sau distrugerea bunurilor proprietarului posesorului, deținătorului ori cu răpirea proprietarului posesorului, deținătorului a rudelor sau a apropiaților acestora, săvîrșit de două sau mai multe persoane.

Ulterior, în ședința de judecată din 07.10.2020, procurorul Vitalie Lungu a înaintat ordonanța de modificare a învinuirii lu Rusu Ruslan, invocînd că în cadrul judecării cauzei în urma probelor examinate s-a stabilit că învinuirea urmează a fi modificată în vederea concretizării ei, din motivul că din omisiune nu a fost indicat concret timpul comiterii faptei, sau după caz este necesar de constat anumite circumstanțe, astfel încît învinuirea să indice următorul conținut: *În perioada de timp de la 18.06.2018 pînă la 29.06.2020, Rusu Ruslan urmărind scopul de cupiditate şi obţinerii bunurilor proprietarului prin şantaj, împreună şi de comun acord cu Cojocaru Vitalie sub un pretext inventat, precum că sunt persoane care se bucură de o autoritate criminală, l-au contactat mai multe ori şi în diferite circumstanţe pe cet. Zagorcea Anatol, unde l-au ameninţat cu răfuiala fizică atît*

pe acesta, cît şi membrii familiei acestuia şi au solicitat transmiterea unei sume de bani şi anume 1000 Euro (echivalent la 19441,80 lei), fără careva temei legal, chipurile pentru aplanarea unui conflict ce a avut loc la 17.06.2018 între Cojocaru Vitalie şi Zagorcea Anatoli.

Instanța de fond a pronunțat sentința în cauză.

Împotriva sentinței instanței de fond, în termen a declarat apel procurorul în Procuratura raionului Edineț, Vitalie Lungu solicitând admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă prin care:

Cojocari Vitalie ***** să fie recunoscut culpabil de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 189 alin.(2) lit. b) CP RM şi să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoarea pe un termen de 5 ani cu amendă în mărime de 1350 u.c., cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A aplica măsura preventivă sub formă de arest preventiv cu luarea lui sub strajă din sala de judecată.

Rusu Ruslan Ion să fie recunoscut culpabil de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, aplicîndu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu amendă în mărime de 1350 u.c. cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A aplica măsura preventivă sub formă de arest preventiv cu luarea lui sub strajă din sala de judecată.

În motivarea apelului a invocat, că:

-instanţa de judecată la emiterea sentinţei de achitare a lui Rusu Ruslan şi Cojocarii Vitalie neîntemeiat nu a pus la bază declaraţiile lui Zagorcea Anatoli ce ţine de acţiunile inculpaţilor, deoarece el nemijlocit ca victima infracţiunii, personal a fost ameninţat cu răfuiala fizică, făcîndu-se aluzii şi la familia lui, s-a ales suferinţe psihologice şi temeri pentru viaţa şi sănătate iui cît şi a membrii familiei sale, acesta a indicat expres asupra caracterului ameninţărilor, asupra intensităţii categorice a inculpaţilor în perioada de timp cuprinsă între 18.06.2018 pînă la 29.06.201 8, inclusiv prin telefon, asupra faptului ca să le transmită suma de bani indicată în învinuire, şi a indicat direct că acestea au tăcut menţiunea în momentul ameninţării că nici nu-şi dă seama în ce a intrat, că nu o să-l salveze nimeni, nici măcar inspectorul de sector şi că idee nu are cine sunt ei;

-declaraţiile părţii vătămate au fost confirmate prin declaraţiile lui ***** care a relatat faptul că anume inculpaţii Rusu Ruslan şi Cojocarii Vitalie l-au interacţionat, contactat pe Zagorcea Anatoli la data de 18.06.2018, la 19.06.2018 şi l-a 26.06.2018, unde l-au ameninţat cu răfuiala fizică şi vătămări corporale şi iau înaintat solicitarea de a le transmite 1000 de euro. Este de menţionat că instanţa de judecată nici nu a dat o apreciere la declaraţiile martorului ***** de parcă acestea nici nu au fost pe cînd ele reflectă circumstanţe importante care vin să confirme

învinuire înaintată. Martorii Ghincu Vadim, Cojocari Neli, Raţă Victor, toţi confirmă faptul că inculpaţii s-au întîlnit cu partea vătămată, însă menţionează că nu au auzit conţinutul discuţiei, fapt ce probează interacţiunea dintre ei, de unde rezultă că se completează declaraţiile părţii vătămate Zagorcea Anatoli şi a martorului ***** şi urmează să fie admise declaraţiile lor referitor la caracterul discuţiei şi cerinţele înaintate faţă de partea vătămată. Mai mult ca atît partea vătămată a fost contactată şi telefonic de către acestea pe numărul său, fapt confirmat prin descifrările telefonice ridicate, ceie ce a fost infirmat de către inculpaţi în cadrul audierii lor pe parcursul urmăririi penale;

-mai mult ca atît că instanţa de judecată nejustificat a invocat faptul precum că nu au fost prezentate probe care să confirme existenţa faptei infracţionale, deoarece partea vătămată Zagorcea A. nu a indicat în instanţa de judecată ca inculpaţii ar fi indicat că sunt persoane care se bucură de o autoritate criminală, chipurile nu a indicat cum a avut loc ameninţarea cu răfuiala fizică a sa şi a membrilor familiei sale, şi precum că în susţinerele verbale a solicitat ca inculpaţii să fie iertaţi, pe cînd toate probele administrate şi cercetate în instanţa de judecată indică asupra existenţei faptei infracţionale şi a elementelor infracţiunii în acţiunile inculpaţilor;

-partea vătămată Zagorcea Anatoli a relatat că susţine integral declaraţiile făcute în cadrul urmăririi penale, însă respectiv deja relativ timpului scurs din momentul comiterii faptei, poate reda în limita capacităţilor sale de memorie cele petrecute atunci, şi unele circumstanţe le-a uitat;

- în declaraţiile lui partea vătămată a menţionat că a fost ameninţat şi cum a fost ameninţat de către inculpaţi, a declarat că acestea au făcut aluzii la autoritatea lor, pe care victima a interpretat-o ca pe un pericol pentru dînsul şi familia lui. Menţiunea părţii vătmate precum că inculpaţii să fie iertaţi (rezultă că este pentru ce să fie iertaţi) urmează să fie acceptată de instanţa de judecată ca o circumstanţa atenuanată la individualizarea pedepsei. Prin urmare consideră, că instanţa de judecată neîntemiat a emis o sentinţă de achitare pe cazul dat invocînd că precum că nu s-a constatat existenţa faptei infracţionale.

-instanţa de judecată neîntemeiat a criticat şi a reţinut precum că acuzatorul de stat în actul de învinuire nu a indicat concret perioada cînd a avut loc fapta infracţională, şi că ordonanţa de modificarea a învinuirii în instanţa de judecată, inculpaţilor li se incriminează că fapta a fost comisă în perioada de timp de la 18.06.2018 pînă la 29.06.2020, deoarece în instanţa de judecată la ultima şedinţă de judecată pe cauza penală menţionată, cînd a fost dat citirii ordonanţei de modificare a învinuirii în instanţa de judecată, acuzatorul a menţionat că a admis o eroare materială mecanică pe care a observat-o momentul cînd a dat-o citirii în judecată şi a solicitat de cîteva ori în şedinţă de judecată ca instanţa să reţină 29.06.2018 ca fiind data corectă si nu 29.06.2020 care este doar greşeală gramaticală. Mai mult ca atît chiar şi in discursul său care a fost susţinut în cadrul

la aceiaşi şedinţă de judecată, acuzatorul a optat pentru faptul ca, instanţa de judecată să reţină în sentinţă, perioada de timp de la 18.06.2018 pînă la 29.06.2018 ca fiind data în care s-a comis fapta, ca fiind corectă. Astfel instanţa de judecată în temeiul art. 325 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, urma să reţină perioada de timp de la 18.06.2018 pînă la 29.06.2018, care este în limitele învinuirii formulate şi nu agravează situaţia inculpaţilor şi nu le lezează dreptul la apărare;

-având în vedere faptul că totalitate probelor şi actelor prezentate şi administrate de partea acuzării confirmă învinuirea înaintată, instanţa de fond nu le-a apreciat obiectiv în raport cu alte circumstanţe ale comiterii infracţiunii, la emiterea sentinţei. Prin urmare emiterea unei sentinţe de achitare în privinţa lui Cojocaru Vitalie şi Rusu Ion instanţa de judecată nu a dat o apreciere corectă probelor, a documentelor procesuale şi probelor acuzării şi incorect a adoptat o sentință de achitare.

În ședința instanței de apel, procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc a susținut apelul declarat și a solicitat admiterea acestuia din motivele invocate.

Partea vătămată Zagorcea Anatolie în ședința instanței de apel a menționat că au trecut mulți ani, se întîlnește cu Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan și nu dorește ca ei să fie condamnați.

Inculpatul Cojocaru Vitalie fiind citat în ședința instanței de apel nu s-a prezentat solicitând prin cerere examinarea cauzei în lipsa sa, considerente din care Colegiul penal a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, cu participarea avocatului Lilian Maliga în apărarea drepturilor și intereselor lui Cojocaru Vitalie.

Avocatul Lilian Maliga în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de procuror ca fiind neîntemeiat.

Avocatul Sergiu Prodan în apărarea intereselor inculpatului Rusu Ruslan a solicitat respingerea apelului declarat de procuror ca fiind neîntemeiat, cu menținerea sentinței de achitare.

Inculpatul Rusu Ruslan a susținut poziția expusă de avocat.

Audiind participanţii la proces, verificând argumentele invocate în apelul declarat, prin prisma probelor administrate, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de procurorul în Procuratura raionului Edineț, Vitalie Lungu urmează a fi admis, *din alte motive decât cele invocate,* cu casarea totală a sentinței și pronunţarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, reieşind din următoarele considerente.

Soluţia instanţei de apel se bazează pe prevederile art.415 al.(1) pct.2) CPP RM, potrivit căruia instanţa de apel, *judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casînd sentinţa parţial sau total, inclusiv*

din oficiu, în baza art.409 alin.(2), şi pronunţă o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă.

Potrivit art. 414 al. (1) CPP RM, instanţa de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel.

Art. 414 al. (2) CPP RM reglementează, că instanţa de apel verifică declaraţiile şi probele materiale examinate de prima instanţă prin citirea lor în şedinţa de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Conform art. 414 al. (4) CPP RM, în vederea soluţionării apelului, instanţa de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Conform art. 101 al. (1,3) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor şi nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Colegiul penal ține să indice, că potrivit prevederilor art. 385 al. (1) CPP RM sunt stabilite chestiunile pe care trebuie să le soluţioneze instanţa de judecată la adoptarea sentinţei, în următoarea consecutivitate, printre care:

1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul;

2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat;

3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea;

4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

Colegiul penal ajunge la concluzia că judecând cauza penală de învinuire a lui Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan în baza art.189 alin. (2) lit.b) Cod penal RM, instanţa de fond nu a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei şi nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, concluzia instanţei privind achitarea lui Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan în baza art. 189 alin. (2) lit.b) Cod penal RM, *este neîntemeiată*.

Colegiul penal consideră la fel că instanţa de fond, fără just temei și nemotivat a respins probele administrate de organul de urmărire penală, prezentate de acuzare şi examinate în şedinţa de judecată, în aspectul dat, concluzia instanţei de fond nu se bazează pe date obiective și prevederile legale.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că aspectul despre stabilirea adevărului în procesul penal nu este o obligaţiune exhaustivă doar a acuzatorului de stat, această prerogativă revenindu-i şi autorităţii judecătoreşti. Or,

prin emiterea pripită a unei soluţii judecătoreşti au fost lăsate în umbră cele mai importante circumstanţe şi aspecte probatorii ale cazului din speţă.

Totodată, Colegiul penal reţine că potrivit pct. 14.2 a Hotărîrii Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel", completată prin hotărîrea nr.10 din 24.12.2010, apelul constituind o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în faţa primei instanţe. În cadrul judecăţii în apel, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de către prima instanţă (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum şi la administrarea oricăror probe noi. Instanţa de apel poate adopta una din soluţiile pe care le poate pronunţa prima instanţă, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunîndm după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Potrivit art.14.7 a hotărîrii nominalizate, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunţat ori trebuia să se pronunţe prima instanţă şi care, prin apel, se transmit instanţei de apel sînt următoarele:dacă fapta reţinută ori numai imputată a fost săvîrşită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat şi, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participaţia, contribuţia materială a fiecărui participant; dacă există circumstanţe atenuante şi agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanţă prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 CPP.

În ce priveşte chestiunile de drept pe care le poate soluţiona instanţa de apel, acestea sunt: dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii; dacă infracţiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menţionate, hotărîrea instanţei de fond urmează a fi desfiinţată, cu rejudecarea cauzei.

Totodată, instanța de apel operează și cu prevederile art. 413 alin. (3) CPP, potrivit cărora, instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi, coroborate cu prevederile art .414 al. (6) CPP, potrivit cărora, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În cadrul examinării apelului a fost solicitată de către procurorul Valentina Gavdiuc, în vederea respectării prevederilor procesuale penale, reluarea cercetării judecătoreşti pe caz, cu audierea inculpatului Rusu Ruslan și a părții vătămate Zagorcea Anatolie precum şi cercetarea materialelor cauzei penale, cerere care a

fost acceptată de către Colegiu, în cadrul ședinței instanței de apel fiind cercetate nemijlocit și sub toate aspectele probele administrate, după cum urmează.

Astfel, fiind audiat în şedinţa instanţei de apel, în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanţă, *inculpatul Rusu Ruslan* a declarat că susține declarațiile date în instanța de fond din care reiese, că vina nu o recunoaște. După conflictul petrecut între Cojocaru V. și Zagorcea A. în dimineața următoarei zile, Cojocaru Vitalie a venit la el era bătut foarte și l-a rugat să meargă cu el în satul vecin pentru a se întîni cu Zagorcea A. care l-a bătut. Ca urmare împreună cu încă două persoane au plecat. Au ajuns la marginea satului Tîrnova și l-au chemat pe Zagorcea A., care s-a apropiat de ei, cînd l-a văzut pe Cojocaru V. plin de sînge s-a pus pe gînduri. La întrebarea de ce l-a bătut, i-a răspuns că era beat. *Zagorcea A. i-a propus lui Cojocaru V. să hotărască problema fără poliție.* Nimeni nu l-a bătut pe Zagorcea sau să ridice glasul. Cojocaru V. l-a întrebat care sunt acțiunile lui în continuare, deoarece a fost bătut și deteriorată mașina. Mai mult nu s-au mai întîlnit cu Zagorcea A. *Nu a amenințat familia lui Zagorcea A. Nu cunoaște referitor la suma de bani care se indică. Zagorcea A. a propus că va repara mașina și că va achita costul tratamentului.* Nu l-a lovit pe Zagorcea A., nici soția ultimului nu a fost amenințată. Cojocaru V. nu putea conduce automobilul, dar în discuție s-a implicat cu Zagorcea A. pentru că i-a părut rău pentru verișor. Două întîlniri au avut cu Zagorcea A., prima zi au fost la Tîrnova a doua zi deja în s. Volodeni. Nu l-a telefonat nici de pe numărul său personal sau alt număr pe Zagorcea Anatolie.

Fiind audiat în şedinţa instanţei de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanţă, *partea vătămată Zagorcea Anatolie* a declarat că susține declarațiile date în instanța de fond potrivit cărora a avut un conflict cu Cojocaru Vitalie în vara anului 2018. Fiind în stare de ebrietate l-a lovit pe Cojocaru Vitalie, care a căzut jos. A fost chemat la poliție, i s-a întocmit proces-verbal și a achitat amenda. *A doua zi după acest conflict, Cojocaru Vitalie împreună cu Rusu Ruslan (Igor) au venit la el acasă, să discute despre conflictul dat. La acel momentul, fiind într-o stare material dificilă, le-a zis cum clarifică situația se va apropia singur. Peste ceva timp iarăși a venit Cojocaru Vitalie la el și îi spune că trebuie să-i achite 1000 euro pentru că l-a lovit. După aceasta el a hotărît să scrie la poliție că nu trebuie să achite această sumă lui Cojocaru Vitalie și deja a fost pornită cauza dată*. De fiecare dată cînd Cojocaru Vitalie a fost la el, era împreună cu Rusu Ruslan. Aproximativ de vreo 2-3 ori au fost acasă, după care venea la lucru și vorbeau la telefon. *Suma de 1000 euro trebuia să-i dea pentru că a deteriorat ușa la mașină, pentru medicamente, însă nu ține minte să fi lovit cu piciorul în mașină, deoarece a văzut mașina și nu era lovită.* Nu a văzut careva acte confirmative ce fel de tratament a trecut Cojocaru Vitalie. A observat că față lui Cojocaru Vitalie era înflată și avea zgîrieturi pe ea.

Cojocaru Vitalie a solicitat banii spunîndu-i că va scrie la instanțe mai înaltă, a suferit traume și trebuie să se trateze, a pierdut un oarecare bilet pentru ca să plece peste hotarele țării. Nu-și amintește exact amenințările în privința sa și a familiei sale. Nu a fost stabilit un termen limită, însă i s-a zis pînă finisează lucrul să întoarcă banii că ei îl vor aștepta. În contul banilor care se solicitau de la el, dorea să transmită mașina, însă nu i-a convenit prețul și a refuzat să o transmită. Nu au fost careva discuții referitor la credit. Rusu Ruslan îi spunea lui Cojocaru Vitalie să se împace și să-i achite pentru medicamente și bilet. *A fost de acord să se împace*. După care a scris cerere că nu are pretenții față de inculpați. *În susținerile verbale partea vătămată a indicat că s-a adresat la poliție, dar nu pentru ca inculpații să fie pedepsiți aspru, la moment nu are careva pretenții față de inculpați și dorește să fie iertați.*

Suplimentar, în ședința instanței de apel, partea vătămată Zagorcea Anatolie a declarat că Rusu și Cojocaru au fost la el acasă de două ori și la serviciu au fost de două ori. A fost telefonat de cîteva ori de Rusu și Cojocaru. Aceștia au solicitat de la el 1000 euro pentru că a avut anterior un conflict cu Cojocaru, după ce a fost la poliție, dar din start nu au solicitat nimic. În urma conflictului, automobilul lui Cojocaru nu a fost deteriorat, dar Cojocaru a avut unele zgîrîeturi pe față. După conflict, i-a propus bani lui Cojocaru Vitalie. La acel moment, ei îi spuneau să le dea mașina de model „*****” în locul la 1000 euro.

De asemenea, în cadrul ședinței instanței de apel, la solicitarea acuzării au fost supuse cercetării suplimentare următoarele probe scrise:

Volumul I

– proces-verbal de consemnare a circumstanțelor constatate, din 28.06.2018, (f.d. 10);

– plângere de la cet. Zagorcea Anatolie *****, din 20.06.2018, (f.d. 12);

– răspunsuri la descifrări telefonice (f.d. 88-95);

– proces-verbal cu privire la contravenție nr. 2018140001254 din 20.06.2018, (f.d. 139);

– declarațiile părții vătămate Zagorcea Anatolie, (f.d. 236- 237);

– declarațiile martorului *****, (f.d. 238).

În urma evaluării integrale a probelor cercetate, Colegiul penal conchide asupra faptului că din probatoriul cercetat în cadrul examinării cauzei Colegiul penal, ajunge la concluzia că în acțiunile lui Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan sunt prezente semnele contravenției prevăzută de art .335 Cod contravențional – *samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie, fără a se cauza vreo daună considerabilă persoanei (în vigoare la data comiterii faptei)* și nu a infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal RM, după cum susține acuzarea.

În sensul dat, Colegiul penal consideră necesar a reține că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 20.06.2018, Zagorcea Anatolie a fost atras la răspundere contravențională în baza art. 78 alin. (2) Cod Contravențional pentru faptul că la data de 17 iunie 2018, ora 23:30, Zagorcea Anatolie, în urma unei certi cu Cojocaru Vitalie, l-a lovit cu palma în regiunea feței, provocându-i vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată conform raportului de expertiză extrajudiciară nr.201819P0368, (f.d.139, vol.I).

Potrivit declarațiilor date de Zagorcea Anatolie în ședința instanței de fond reiese, că după conflictul avut cu Cojocaru Vitalie la 17 iunie 2018, ultimul, împreună cu Rusu Ruslan, au venit la el acasă să discute despre conflictul dat, iar având o situație financiară dificilă le-a spus că se va apropia singur cînd va clarifica situația. Ulterior, Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan au venit la el acasă de 2 ori, la serviciu, pentru a solicita suma de 1000 euro pentru că a deteriorat automobilul, pentru medicamente. Iar mai apoi, Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan au solicitat automobilul său în schimbul sumei de 1000 euro, (f.d. 236, vol I).

Fiind audiat în ședința instanței de apel, Zagorcea Anatolie a declarat că după conflict el a fost acel care i-a propus bani lui Cojocaru Vitalie.

Suplimentar a indicat că nu dorește ca Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan să fie condamnați, dat fiind că ei se întîlnesc și de la faptă au trecut mulți ani.

Subsecvent, Zagorcea Anatolie în instanța de fond nu a explicat natura și caracterul amenințărilor care au parvenit din partea Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan aduse în adresa sa și a familiei lui, indicând că nu are careva pretenții față de Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan.

Din declarațiile martorului *****, reiese că cunoaște că fratele Zagorcea Anatoli a avut un conflict cu Cojocaru Vitalie în vara anului 2018, nu a fost prezent la conflictul dat. L*ucrînd împreună cu fratele în sat. Tîrnova, inculpații au venit cu niște persoane, l-au luat pe fratele lui într-o parte, ceva au discutat. După ce s-a întors, fratele i-a comunicat că trebuie să le plătească inculpaților 1000 euro pentru că l-a lovit pe Cojocaru Vitalie. După acest caz, inculpații au mai fost la ei acasă, se interesau de frate*. Într-o zi cînd se ducea la bunica sa, s-a oprit o mașină de culoare sură cu numere de înmatriculare lituaniene, erau alte persoane nu inculpații și au întrebat despre datoria fratelui lui. Fratele i-a comunicat că i-a aplicat lui Cojocaru Vitalie o palmă și ultimul a căzut jos și pentru aceasta trebuie să achite 1000 euro. Nu l-au bătut pe fratele, (f.d. 238, vol. I).

Reieșind din declarațiile descrise mai sus, Colegiul conchide că în speță nu s-au dovedit amenințările cu violență părții vătămate, precum și că nu a fost probat într-un oarecare mod faptul primirii de către Cojocaru Vitalie și Rusu Vitalie a bunurilor materiale ce aparținea lui Zagorcea Anatolie.

Subsecvent, Colegiul penal indică că potrivit comentariului făcut la art.189 Cod penal RM, *obiectul juridic special* al infracţiunii de şantaj este complex,

constând în relaţiile sociale cu caracter patrimonial (obiect juridic principal), precum şi relaţiile sociale privind libertatea psihică a persoanei, libertatea de circulaţie, sănătatea, integritatea corporală, onoarea şi demnitatea sau viaţa persoanei (obiect juridic secundar).

Caracterul complex al obiectului juridic special, precum şi modalităţile de realizare a elementului material al infracţiunii de şantaj - *cererea de a se transmite bunurile proprietarului, posesorului sau deţinătorului,* - identifică prezenţa obiectului material (bani, bunuri materiale, alte valori) sau lipsa acestuia - *cererea de a transmite dreptul asupra bunurilor proprietarului, posesorului sau deţinătorului sau de a săvârşi alte acţiuni cu caracter patrimonial.*

Obiectul material, în cazul infracţiunii de şantaj, poate consta şi în corpul victimei, atunci când făptuitorul aplică violenţa fizică. Obiectul material al şantajului nu trebuie confundat cu eventualul folos realizat prin săvârşirea infracţiunii.

Latura obiectivă a infracţiunii de şantaj se exprimă printr-o acţiune de constrângere exercitată asupra unei persoane (proprietarului, posesorului sau deţinătorului bunurilor).

Acţiunile specifice şantajului sunt ameninţarea cu violenţa a persoanei agresate sau a rudelor, apropiaţilor acesteia, ameninţarea cu răspândirea unor ştiri defăimătoare despre ele, cu deteriorarea sau distrugerea bunurilor proprietarului posesorului, deţinătorului ori cu răpirea ultimilor, a rudelor apropiaţilor acestora.

Infracţiunea de şantaj, fiind o componenţă de infracţiune cu un conţinut alternativ, prevede mai multe modalităţi normative alternative de realizare a acţiunii principale întregite de o varietate de acţiuni adiacente.

Acţiunea principală se realizează prin oricare dintre următoarele trei modalităţi:

-cererea de transmitere a bunurilor proprietarului, ale posesorului sau ale deţinătorului;

-cererea de transmitere a dreptului asupra bunurilor aparţinând proprietarului, posesoru-lui sau deţinătorului;

-cererea de săvârşire a acţiunilor cu caracter patrimonial.

Prin sintagma *bunuri ale proprietarului, ale posesorului sau ale deţinătorului* se prezumă numai bunurile mobile, de valoare economică determinabilă, străine pentru făptuitor, asupra căror este îndreptată acţiunea tipică incriminată; bunurile în cauză pot forma obiectul mate-rial al infracţiunii.

La descifrarea sintagmei *drept asupra bunurilor aparţinând proprietarului, posesorului sau deţinătorului* pornim de la drepturile reale ale persoanei asupra bunurilor mobile şi a celor imobile, în privinţa căror făptuitorul nu are nici un drept; dreptul real al persoanei agresate asupra bunurilor nu poate forma obiectul material al infracţiunii.

Prin sintagma *acţiuni cu caracter patrimonial* se înţelege executarea de lucrări sau prestarea de servicii: lucrările de antrepriză (construcţie, reparaţie, proiectare etc.); serviciile de mandat, comision, intermediere, agenţie comercială, transport, expediţie, publicitate, asigurări şi finanţe, turism etc. Lucrările şi serviciile date trebuie să aibă caracter patrimonial; acţiunile cu caracter patrimonial nu pot forma obiectul material al infracţiunii.

Oricare dintre modalităţile normative alternative ale şantajului poate fi însoţită de:

1) ameninţarea cu violenţa a persoanei, a rudelor sau a apropiaţilor acesteia;

2) ameninţarea cu răspândirea unor ştiri defăimătoare despre persoană, despre rudele sau apropiaţii acesteia;

3) ameninţarea cu deteriorarea sau cu distrugerea bunurilor proprietarului, ale posesorului sau ale deţi-nătorului;

4) ameninţarea cu răpirea proprietarului, a posesorului sau a deţinătorului, a rudelor sau a apropiaţilor acestora;

5) aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţă şi sănătate; 6) ame-ninţarea cu moartea;

7) deteriorarea ori distrugerea bunurilor;

8) aplicarea violenţei periculoase pentru viaţă sau sănătate;

9) aplicarea schingiuirii, a torturii, a tratamentului inuman sau degradant;

10) răpirea proprietarului, a posesorului sau a deţinătorului, a rudelor sau a apropiaţilor acestora.

Acţiunea principală constând în cererea prin constrângere, este exercitată de către făptuitor asupra victimei pentru a i se transmite averea celei din urmă. Constrângerea poate fi motivată sau nemotivată. Cererea de transmitere se caracterizează prin lipsa oricărui temei legal, ea având caracter agresiv, insistent şi fiind argumentată prin simpla dorinţa a făptuitorului de a obţine averea străină sau dreptul real ori prestaţia materială pretinsă. Aceste cerinţe sau revendicări cu caracter patrimonial pot lua forme variate - formulate în scris, verbal sau în alt mod. Esenţial este ca acestea să fie înţelese de victimă.

Ameninţarea cu răpirea victimei, a rudelor sau a apropiaţilor acestora presupune ameninţarea victimei cu sechestrarea sau reţinerea ei, a unei rude sau persoane apropiate, în sco-pul de a-1 forţa pe proprietar, posesor sau deţinător să cedeze ilegal bunurile proprietarului.

Ameninţarea presupune efectuarea de către făptuitor a unui act de natură să-i inspire victimei temerea că, în viitor, ea, soţul ei sau o rudă apropiată urmează să suporte un rău, constând în săvârşirea unei infracţiuni sau a unei fapte păgubitoare. Constrângerea trebuie să fie efectivă. Spre exemplu, s-a considerat că, atunci când inculpatul solicită de la partea vătămată o recompensă în bani şi obiecte de îmbrăcăminte pentru înapoierea actelor pierdute de partea vătămată, lipseşte

elementul constrângerii care este o componentă principală a laturii obiective a infracţiunii de şantaj şi, în consecinţă, această infracţiune nu poate fi reţinută.

Ameninţarea cu aplicarea violenţei este îndreptată spre obţinerea bunurilor pe viitor, nu în momentul sincronizat ameninţării; însuşi făptuitorul nu ia bunurile din posesia proprietarului, ci pe o cale ilegală, folosind diferite metode de influenţă asupra conştiinţei şi voinţei acestuia, cere ca el să transmită bunurile în folosul făptuitorului sau în folosul altor persoane.

Existenţa infracţiunii de şantaj presupune cu certitudine stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă - cererea de a se transmite bunurile proprietarului, posesorului sau deţinătorului ori dreptul asupra acestora sau de a săvârşi alte acţiuni cu caracter patrimonial însoţită de constrângerea exercitată-şi urmarea imediată exprimată prin starea de pericol creată, prin prejudiciile cauzate sau prin alte urmări produse prin acţiunile comise

Latura subiectivă presupune intenţia directă, fapta fiind săvârşită în scopul de a dobândi în mod ilicit un folos, pentru sine sau pentru altul. Folosul urmărit de făptuitor poate fi de orice natură, poate să provină de la oricine persoană, nu numai de la cel constrâns, deoarece scopul prevăzut de lege nu este păgubirea victimei, ci acela de dobândire a unui folos.

În contextul dat, instanța de apel notează că acțiunea principală a laturii obiective ale infracțiunii de șantaj, în speță, în acțiunile lui Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan nu s-a constatat dat fiind că nu este clar care a fost amenințarea în adresa lui Zagorcea Anatolie, reieșind din faptul că ultimul indică că ar fi fost amenințat, dar nu indică cum a fost amenințat, menționând faptul că el a fost cel care a propus să restituie prejudiciul cauzat de el prin fapta contravențională comisă, neavând careva pretenții față de Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan.

În același timp, Colegiul penal constată că în speță este prezentă exercitarea arbitrară de către Cojocaru Vitalie și Rusu Vitalie a unui drept presupus și prin încălcarea ordinii stabilite, manifestată prin încercarea de a dobândi de la Zagorcea Anatolie a sumei de 1000 euro sau a automobilului său de model „*****” în contul prejudiciului cauzat de acesta în urma conflictului avut la data de 17 iunie 2018 cu toate că duce implicit la inadmisibilitatea tragerii la răspunderea penală conform art. 189 Cod penal (din lipsa de probe ce ar confirma învinuirea formulată în rechizitoriu), totuși poate servi temei pentru o anumită răspundere, cu condiția încadrării corecte a respectivelor acțiuni ilicite.

Colegiul penal reiterează că la materialele cauzei penale nu au fost administrate probe pertinente, concludente și verosimile care să dovedească întreprinderea de către inculpați a acțiunilor ilicite potrivit dispoziției normei penale ce incriminează fapta de șantaj.

Conform art.8 al Codului de procedură penală, menționat mai sus, precum și potrivit art.6 par.2 din CEDO, dacă din probele administrate în cauza penală nu

rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în privința acestuia operează principiul conform căruia orice dubiu neelucidat este interpretat în favoarea inculpatului și reflectă prezumția de nevinovăție.

Având în vedere că este cazul în care făptuitorii au exercitat un drept presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite – cerând să le fie transmisă suma de 1000 euro sau automobilul de model „*****”– nu există temeiul aplicării art. 189 Cod penal. În această situație răspunderea se va aplica pentru fapta contravențională de samavolnicie.

În așa fel, situația-premisă ce caracterizează fapta de samavolnicie, situație care o individualizează în raport cu infracțiunea de șantaj, constă în aceea că făptuitorilor le aparține un drept prevăzut de lege sau ei au considerat că au un asemenea drept.

Faptul că inculpații nu au respectat procedura legală de restituire a prejudiciului cauzat lui Cojocaru Vitalie prin fapta contravențională comisă de către Zagorcea Anatolie la data de 17 iunie 2018 se încadrează pe deplin în componența contravenției de samavolnicie.

Tot aici, Colegiul penal indică, că va reține data comiterii faptei contravenționale conform rechizitoriului întocmit pe cauza penală, dat fiind că prin ordonanțele de modificare a învinuirii lui Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan li se incriminează că fapta a fost comisă în perioada de timp de la 18.06.2018 pînă la 29.06.2020, dată la care cauza penală se afla în examinare pe rolul instanței.

În sensul dat, Colegiul penal consideră necesar de a reține ca constatată fapta potrivit căreia, ***Cojocaru Vitalie*** la 18.06.2018, urmărind scopul obținerii bunurilor proprietarului, de comun acord împreună cu cet. Rusu Ruslan Ion, aflîndu-se în s. Blești, r-l Edineț, în apropierea gospodăriei cet. Zagorcea Anatolii sub un pretext inventat precum că sunt persoane care se bucură de o autoritate criminală, l-au amenințat cu o răfuială fizică atît pe Zagorcea Anatolii, cît și pe membrii familiei acestuia și au solicitat transmiterea unei sume de bani și anume 1000 Euro pentru aplanarea unui conflict ce a avut loc la 17.06.2018 între Cojocaru Vitalie și Zagorcea Anatolie.

Acțiunile respective se încadrează în baza art. 335 Cod Contravențional, cu indicii de calificare: *samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie, fără a se cauza vreo daună considerabilă persoanei.*

Rusu Ruslan la 18.06.2018, urmărind scopul obținerii bunurilor proprietarului de comun acord împreună cu cet. Cojocaru Vitalie, aflîndu-se în s. Blești, r-l Edineț, în apropierea gospodăriei cet. Zagorcea Anatolii sub un pretext inventat precum că sunt persoane care se bucură de o autoritate criminală, l-au amenințat cu o răfuială fizică atât pe Zagorcea Anatolii, cît și pe membrii familiei

acestuia și au solicitat transmiterea unei sume de bani și anume 1000 Euro pentru aplanarea unui conflict ce a avut loc la 17.06.2018 între Cojocaru Vitalie și Zagorcea Anatolie.

Acțiunile respective se încadrează în baza art. 335 Cod Contravențional, cu indicii de calificare: *samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie, fără a se cauza vreo daună considerabilă persoanei.*

Reieșind din prevederile art.10 Cod penal RM, care stipulează neretroactivitatea legii penale ce înăspreşte pedeapsa şi înrăutăţeşte situaţia inculpatului, constatându-se că fapta contravențională a fost săvârşită la 18.06.2018, astfel că în situația lui Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan sunt aplicabile prevederile art. 30 Cod Contravențional, în vigoare la data comiterii faptei.

Potrivit art. 30 alin.(2) Cod Contravențional, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an.

Conform art. 30 alin. (5) Cod Contravențional, termenul de prescripție curge de la data săvîrşirii contravenției şi pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii cu privire la cauza contravențională.

Conform art. 3 alin. (1), (2), (6) Cod Contravenţional, caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei. Legea contravenţională care înăspreşte sancţiunea sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei contravenţii nu are efect retroactiv. Timpul săvîrşirii contravenţiei este considerat timpul săvîrşirii acţiunii ilicite, iar în cazul inacţiunii, timpul în care trebuia să se desfăşoare acţiunea pe care contravenientul a omis să o efectueze, independent de timpul survenirii urmărilor.

Astfel, s-a stabilit că fapta a fost constatată și reținută în acțiunile lui Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan ca fiind comisă la data de 17.06.2018, respectiv de la data comiterii contravenției a trecut mai mult de un an.

În această ordine de idei, Colegiul penal indică și prevederile art. 441 alin. (1) lit. b) Cod Contravenţional, potrivit căruia, procesul contravenţional pornit încetează, dacă se constată vreunul din temeiurile prevăzute de art. 3 al. (3), art. 4 al. (3), art. 20-31.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel va admite apelul declarat, din alte motive decît cele invocate, cu încetarea procesului penal în privința lui Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan în baza art.189 alin.(2), lit.b) Cod Penal, cu recunoașterea inculpaților vinovați de comiterea contravenției în baza art. 335 Cod Contravențional și încetarea procesului contravențional în privința lor, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională, în aspectul nominalizat.

Conducându-se de art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Apelul procurorului în Procuratura raionului Edineț, Vitalie Lungu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 13 octombrie 2020, pe cauza penală de învinuire a lui Cojocaru Vitalie și Rusu Ruslan în baza art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal RM, se admite, *din alte motive decât cele invocate*, cu casarea totală a sentinței şi se pronunţă o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, după cum urmează:

Încetează procesul penal în privinţa lui **Cojocaru Vitalie** în baza art.189 alin. (2) lit.b) Cod penal RM, deoarece fapta constituie contravenţia prevăzută de art. 335 Cod Contravenţional RM.

Cojocaru Vitalie se recunoaște vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.335 Cod Contravenţional RM.

Încetează procesul contravenţional în baza art.335 Cod Contravenţional RM în privinţa lui Cojocaru Vitalie în legătură cu expirarea termenului de prescripţie a răspunderii contravenţionale.

Încetează procesul penal în privinţa lui **Rusu Ruslan** în baza art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal RM, deoarece fapta constituie contravenţia prevăzută de art. 335 Cod Contravenţional RM.

Rusu Ruslan se recunoaște vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.335 Cod Contravenţional RM.

Încetează procesul contravenţional în baza art.335 Cod Contravenţional RM în privinţa lui Rusu Ruslan în legătură cu expirarea termenului de prescripţie a răspunderii contravenţionale.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie, în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunţată în şedinţă publică la **05 mai 2026.**

Preşedinte de şedinţă, judecător Ion Talpa

Judecătorii Ecaterina Arseni

Cristina Prisacari